

Nr 1.

Ankom till Riksdagens kansli den 13 maj 1912 kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om skogsaccis och om virkestaxering samt en i ämnet väckt motion.

I en den 19 april 1912 till Riksdagen aflåten, till jordbruksutskottet hänvisad samt af detta utskott till behandling af sammansatt bevilnings- och jordbruksutskott öfverlämnad proposition, nr 209, har Kungl. Maj:t under åberopande af bifogadt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag föreslagit Riksdagen antaga nedan intagna förslag till lag om skogsaccis och om virkestaxering.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande framställning, får utskottet hänvisa till det vid propositionen fogade protokollsutdraget.

I sammanhang härmed har utskottet till behandling förehafat en inom Andra kammaren af herr *Svensson* i Saläng väckt motion nr 185, däri anförts följande:

Motion.

Sedan lagen om skogsaccis af den 18 september 1909 nu öfver två år varit tillämplig, hade det visat sig, att rätt afsevärda afverkningar kunde förekomma utan att kommunen, där skogen vore belägen, kunde komma i åtnjutande af den skogsaccis, som borde komma den till del.

Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 7 saml. 2 afd. 1 häft (Nr 1) 1

Det förhölle sig så, att på vissa orter låte skogsägaren genom offentlig auktion försälja i mindre poster en skogstrakt. Åtskilliga köpare infunne sig, och det hade visat sig, att å auktionen hade försålts skog för afsevärda belopp utan att några köpare köpt skog för så högt belopp, att de varit accispliktiga.

På grund af det anförda har motionären hemställt, att lagen om skogsaccis af den 18 september 1909 2 kap. 5 § äfvensom 3 kap. 9 § ändras därhän, att de af motionären åberopade säljare af skog blifva skyldiga erlægga skogsaccis.

Utskottet.

Såsom af det vid propositionen fogade protokollsutdraget framgår, har det nu föreliggande förslaget föranledts af den omläggning af skogsvårdsafgifterna, hvilken föreslås i Kungl. Maj:ts proposition nr 208. Nu förevarande proposition innefattar ej heller i hufvudsak andra ändringar än sådana, hvilka påkallas af nyssnämnda förändring i skogsvårdsafgifternas utgående. De ändringar i sak, som förslaget innehåller, äro dels det stadgande, som bereder möjlighet för skogsvårdsstyrelserna att genom ombud vid taxeringarna bevaka sin rätt, dels ock bestämmelsen om fördelning af taxeringskostnaderna mellan skogsvårdsafgifterna och skogsaccisen.

Vid granskning af förslaget har utskottet ej funnit annan anledning till erinran än att det synes utskottet som om den i 29 § stadgade skyldigheten att upprätta skogsvårdsafgiftslängd alltid bör åligga kommunalnämndens ordförande och ej såsom i förslaget bestämmes för det fall att ombud för skogsvårdsstyrelsen finnes, detta ombud. Det torde ock vara mest förenligt med stadgandet att omförmälda längd skall underskrifvas af bland andra kommunalnämndens ordförande, att längden äfven af honom upprättas. Såsom ett ytterligare skäl för denna uppfattning kan anföras att, då i lagen ej föreskrifves skyldighet för skogsvårdsstyrelserna att utse ombud, det ej kan förutsättas, att dylika ombud alltid äro vid taxeringarna närvarande.

Beträffande det i förenämnda motion framställda förslaget vill utskottet framhålla, att ett bifall till detsamma skulle förutsätta ett rubbande af den i lagen genomförda principen att skogsaccis skall erläggas icke af skogsägaren utan af afverkaren och redan af denna anledning måste förslaget väcka betänkligheter. Ej heller har motionären anført något konkret fall till styrkande, att det af honom åberopade förfaringssättet varit ägnadt att i någon större omfattning verka i strid mot lagens syfte och utskottet har ej heller på annat sätt blifvit öfver-

tygad t härom. Det bör nämligen bemärkas, att lagen förutsatt, att inköp af mindre virkesposter, afsedda för husbehof, icke skola drabbas af skogsaccis, och utskottet håller före, att vid försäljningar sådana som de i motionen omförmälda inköpen åtminstone i de flesta fall skett för tillgodoseende af just dylika behof. Äfven om detta icke alltid skulle vara förhållandet, synes det dock kunna ifrågasättas, huruvida till förekommande af en sådan i hvarje fall mindre betydande olägenhet, lagändringar böra vidtagas, hvilka icke torde kunna äga rum utan en djupgående förändring af lagens grund. Då härtill kommer att lagen så nyligen begynt tillämpas, att endast ringa erfarenhet om densammas verkningar vunnits samt lagen helt visst kommer att blifva föremål för omarbetning i sammanhang med den väntade kommunalskattereformen, har utskottet icke ansett sig böra biträda motionärens förslag.

Under åberopande af hvad sålunda anförts får utskottet, som icke kunnat oförändradt tillstyrka Kungl. Maj:ts förslag, hemställa,

att Riksdagen, med afslag å herr Svenssons motion, ville i anledning af ifrågavarande proposition antaga följande

Lag

om skogsaccis och om virkestaxering.

Med upphäfvande af lagen om skogsaccis den 18 september 1909 förordnas härigenom som följer:

1 KAP.

Allmänna grunder för skogsaccis och om användning af skogsaccismedel.

1 §.

För afverkad t virke skall till den kommun, där skogen är belägen, i den ordning, här nedan sägs, i allmänhet erlägges en afgift, benämnd skogsaccis.

Skogsaccis utgår, räknadt för etthundra kronor af virkets taxerade värde, med hälften af det belopp, hvilket under det år, taxeringen sker, på grund af kommunal- och kyrkostämmors beslut sammanlagdt utgöres inom kommunen för etthundra kronor skattepliktig inkomst, beräknad på sätt i förordningen om kommunalstyrelse på landet stadgas, dock icke med mera än två för hundra af det taxerade värdet.

För afverkad virke, som taxeras i den ordning, denna lag föreskrifver, skall, enligt hvad därom är särskildt stadgad, dessutom erläggas skogsvårdsafgift.

2 §.

Till kommunen inflytande skogsaccismedel skola, i den mån desamma icke, enligt hvad i 3 § sägs, under nästföljande år komma till användning, afsättas till en särskild fond, kallad skogsaccisfonden, hvilken förvaltas af kommunalnämnden.

Räntor, som upplöpa å fondens medel, tillgodoföras fonden.

3 §.

Kommunalnämnden åligger att hvarje år i sammanhang med uppgörandet af inkomstförslaget för kommunen beräkna skogsaccisfondens behållning vid nästföljande års början, där sådan fond finnes, och den på grund af löpande årets taxering utgående skogsaccisen.

Af sålunda tillgängliga medel må enligt kommunalstämmans beslut såsom tillskott till täckande af sådana utgifter för nästföljande år för kommunala och kyrkliga ändamål, till hvilka enligt gällande kommunalförfattningar medel eljes skulle beredas genom utdebitering på samtliga skattskyldiga, användas högst så stort belopp, att utdebiteringen för etthundra kronor till kommunen skattepliktig inkomst under nästföljande år kommer att med en fjärdedel understiga utdebiteringen för samma inkomstbelopp under löpande året.

Detta tillskott användes till bestridande af utgifter, som kommunalstämman beslutat för det nästföljande året, i den mån tillskottet därtill förslår. Skulle tillskottet vara större än som erfordras för täckande af nämnda utgifter, skall öfverskottet afräknas på hvad kyrkostämman belutat till uttaxering under det nästföljande året.

2 KAP.

Om virkestaxering.

4 §.

1 mom. Taxering af afverkad virke verkställes af kommunalnämnden samt har till ändamål att genom uppskattning fastställa virkets *skogsvärde* eller det värde å rot, virket efter ortens pris ägt, då det afverkades.

Taxeringen kan dock efter beslut af kommunalnämnden verkställas af ordföranden jämte utsedda delegerade af nämnden; och gäller hvad i denna lag stadgats om kommunalnämnden i sådant fall om dylik delegation.

2 mom. Vederbörande skogsvårdsstyrelse må, om den finner lämpligt, utse ett ombud med rättighet att under taxeringsarbetet deltaga i kommunalnämndens öfverläggningar men icke i dess beslut samt att under öfverläggningarna framställa yrkanden rörande taxeringen äfvensom att, i händelse beslut icke utfaller i enlighet med ombudets yrkande, få sin afvikande mening till protokollet antecknad.

Har sådant ombud utsetts, åligger det skogsvårdsstyrelsen att före den 1 april härom underrätta vederbörande kommunalnämnds ordförande.

5 §.

Taxeringen har till föremål:

a) virke, som under nästföregående år afverkats, där ej virket blifvit användt för sådant ändamål, hvarom i 7 § förmäles, eller ock blifvit upplagdt till användning för dylikt ändamål;

b) virke, som varit upplagdt till användning för i 7 § öförmäldt ändamål och af sådan anledning icke förut taxerats, men under nästföregående år afyttrats annorledes än i samband med fastigheten eller eljes af ägaren användts för annat ändamål än i 7 § sägs.

Virket skall med afseende på taxering anses afverkad först då det blifvit så tillredt och upplagdt, att dess mängd kan bestämmas, samt, hvad beträffar kolvirke, först då det blifvit rest eller lagdt till kolning eller förts från skogen för att annorstädes kolas. Har virket, sedan det fällt men innan med detsamma vidtagits sådan åtgärd, som nu är sagd, sålts eller eljes af annan förvärfvats, skall det dock anses hafva blifvit afverkad, när det såldes eller eljes af annan förvärfvades.

6 §.

Till virke hänföres i denna lag jämväl vindfälld skog, toppar och annat affallsvirke, men ej stubbar, löf, näfver eller bark.

7 §.

Virke, som användes för egendomens eller därmed sambrukad fastighets behof af byggnads-, slöjd- eller stängselvirke samt bränsle, är ej föremål för taxering, ej heller sådant virke, som användes för fullgörande af egendomen enligt lag eller eljes åliggande byggnads- eller underhållsskyldighet eller som från allmän skog på grund af särskild föreskrift afgiftsfritt utlämnas.

Har egendomens ägare för sådant behof, som här är sagdt, under nästföregående år inköpt virke, är han berättigad att vid taxeringen njuta afdrag med belopp, som efter ortens förhållanden motsvarar det inköpta virkets skogsvärde.

Virke, som från allmänningsskog kostnadsfritt till delägare i allmanningen upplåtits för afverkning, skall i här ofvan nämnda fall så anses, som om det afverkats å den egendom, för hvilken upplåtelsen skett.

8 §.

Befinnes vid den uppskattning, som för taxeringen äger rum, att skogsvärdet sammanlagdt icke uppgår till 150 kronor, skall det ej till taxering upptagas.

I öfrigt iakttages vid taxeringen, att det för en hvar afgiftspliktig sammanräknade skogsvärdet utföres i fulla tiotal kronor, så att öfverskjutande belopp, som icke uppgår till fullt tiotal, bortfaller.

3 KAP.

Om hvem skyldighet åligger att erlägga skogsaccis.

9 §.

Skogsaccis erlägges:

- a) för virke, som taxerats enligt 5 § a), af afverkaren, och
- b) för virke, som afses i 5 § b), af den, som med virket så förfarit, att enligt samma lagrum accisplikt för virket inträdt.

Med afverkare förstås i denna lag den som, då virket fälles, äger förfoga öfver virket; dock att, där annan äger rätt till affallsvirket, denne skall anses såsom afverkare i fråga om sådant virke.

4 KAP.

Om uppgifter till ledning vid taxering m. m.

10 §.

Skyldighet att på heder och samvete afgifva *deklaration* till ledning vid taxeringen åligger en hvar, som är pliktig erlægga skogsaccis eller skogsvårdsafgift, rörande virke, som han under nästföregående år inom kommunen afverkat, i den mån virket ej användts för ändamål, som i 7 § omförmäles, eller ock blifvit upplagdt till användning för sådant ändamål; så ock rörande förut ej taxerad virke, hvarmed han under nästföregående år så förfarit, att afgiftsplikt enligt 5 § *b*) för virket inträdt.

11 §.

Deklaration skall i enlighet med fastställt formulär skriftligen afgifvas och innehålla uppgift om skogens beteckning och läge samt, hvad angår timmer, om stycketal, dimensioner och kubikmassa i fast mått och, beträffande öfriga virkeslag, om kubikmassa i fast eller löst mått, dock att hvad angår flottgods stycketal tillika alltid skall uppgifvas.

Möter i särskildt fall svårighet att uppgifva kubikmassa, må deklARATIONEN upptaga endast stycketal och dimensioner; dock vare sådant ej medgifvet för den, som yrkesmässigt drifver trävarurörelse.

Uppgiftspliktig är skyldig att föreslå det skogsvärde, hvartill han anser uppgifven virkesmängd böra uppskattas. Åskas afdrag enligt 7 §, bör därjämte i deklARATIONEN lämnas sådan uppgift rörande det inköpta virket, som ofvan i denna paragraf sägs, äfvensom upplysning om virkets inköpspris. Uppgiftspliktig är i öfrigt obetaget att lämna alla sådana upplysningar, som han anser tjäna till ledning vid hans taxering.

12 §.

Den, som kolat under nästföregående år afverkad virke, må, om han hellre vill, i sin deklaration angifva, i stället för kubikmassan kolvirke, mängden af de kol, som vid kolningen erhållits. Hvad sålunda är sagdt, gäller dock ej beträffande kolvirke, som förts från skogen för att annorstädes kolas.

13 §.

Uträkningen af kubikmassa, där sådan i deklarationen uppgifves, bör ske:

för timmer: efter toppmått eller mått på midten i enlighet med den metod, som användts för timrets intumning;

för sparrar, bjälkar och spiror: efter virkets mått på midten; samt

för grufstolpar, pappersmasseved och annan ved: efter det mått, fast eller löst, som blifvit användt vid mätningen;

börande i deklarationen tillika angifvas det mått, som sålunda i hvarje särskildt fall användts.

14 §.

Till ytterligare ledning vid taxeringen vare vederbörande skyldig att på anmaning af ordföranden i kommunalnämnden aflämna afverkningsjournaler, tumlistor eller andra handlingar, som anses vara af betydelse för taxeringen.

Dessa handlingar böra, om vederbörande därom gjort framställning, af ordföranden i rekommenderadt bref med allmänna posten återsändas senast fjorton dagar efter det de till honom inkommit.

15 §.

Skyldighet att afgifva deklaration åligger för omyndig förmyndaren, för sådan frånvarande, för hvilken god man af domstol förordnats, gode mannen för hvad han har under sin förvaltning, samt för oskiftadt stärbhus den som i boet sitter, ehvad han är delägare eller syssloman.

För annan än enskild person och oskiftadt stärbhus åligger uppgiftsskyldigheten vederbörande styrelse, förvaltning, syssloman eller ombud;

dock att beträffande statens skogar och sådana boställsskogar, öfver hvilkas afkastning boställshafvaren icke äger att fritt föfoga, deklaration afgifves af vederbörande jägmästare.

16 §.

En hvar, som önskar upplysning rörande beskaffenheten af sin uppgiftsskyldighet eller sättet för dess fullgörande, äger att för sådant ändamål hänvända sig till ordföranden i vederbörande kommunalnämnd, hos hvilken jämväl deklarationsblanketter skola kostnadsfritt tillhandahållas.

17 §.

Deklaration skall före den 1 april aflämnas till vederbörande kommunalnämnds ordförande.

18 §.

1 mom. Har deklaration icke inom föreskrifven tid afgifvits eller befinnes afgifven deklaration ofullständig, bör kommunalnämndens ordförande, i händelse sådant prövas för taxeringen erforderligt, föranstalta därom att deklaration infordras samt att ofullständig deklaration fullständigas.

För sådant ändamål äger han anlita, därest den uppgiftsskyldige är bosatt å landet, länsmannen i orten samt i Stockholm öfverståthållarämbetet och i annan stad magistraten; och åligger det dessa myndigheter att ofördröjligen mot bevis tillställa den uppgiftsskyldige anmaning att vid äfventyr, som i 19 § sägs, inom åtta dagar efter anmaningens mottagande fullgöra sin deklarationsplikt. Sådan anmaning skall, där infordrandet föranledts af ofullständighet i aflämnad deklaration, jämväl innehålla underrättelse, i hvilket afseende deklarationen befunnits ofullständig.

I fall, då det åligger offentlig tjänsteman att afgifva deklaration, må kommunalnämndens ordförande för anmaningens verkställande anlita biträde af Kungl. Maj:ts befallningshafvande.

I enahanda ordning, som här ofvan nämnts, äger kommunalnämndens ordförande förfara, då fråga är om infordrande af handling, hvarom i 14 § förmäles.

2 mom. Lämnar afgifven deklaration icke tillräcklig ledning för taxeringen, må ytterligare upplysning infordras från den uppgiftspliktige. Sådan upplysning kan muntligen afgifvas hos kommunalnämnden.

3 mom. Samtliga i detta kapitel omförmälda uppgifter äfvensom enligt 14 § infortrad handling må jämväl kunna på den uppgiftspliktiges eget äfventyr i betaldt bref med allmänna posten insändas.

19 §.

Underlåter deklarationspliktig att inom föreskrifven tid afgifva deklARATION, må klagan öfver taxeringen af honom ej föras. Är deklARATION därutinnan ofullständig, att virke, som bort upptagas, utelämnats, äge enahanda påföljd rum i fråga om taxeringen för sådant virke.

Hörsammar ej deklarationspliktig, som underlåtit afgifva deklARATION, anmaning enligt 18 § att fullgöra sin deklarationsplikt, böte 10 procent af den skogsaccis och den skogsvårdsafgift, som varder honom påförd, dock minst fem kronor.

Åtlyder icke den, som afgifvit en på sätt i första stycket sägs ofullständig deklARATION, anmaning att fullständiga densamma, vare förfallen till böter, svarande mot tio procent af den skogsaccis och den skogsvårdsafgift, som belöper å värdet af det icke uppgifna virket, dock minst fem kronor, och hafve därjämte förlorat rätten att klaga öfver taxeringen jämväl i fråga om det uppgifna virket.

Underlåter någon i annat fall att efter anmaning fullständiga sin deklARATION eller hörsammar han ej anmaning att förete handling, som i 14 § sägs, vare han förlustig rätten att fullfölja talan i målet.

Gitter den uppgiftsskyldige visa giltig ursäkt för underlåtenheten eller är fråga om virke, för hvilket staten är afgiftspliktig, äge här stadgad påföljd icke rum.

20 §.

Har någon, som ej är att hänföra till offentlig tjänsteman, i afgifven deklARATION mot bättre vetande lämnat oriktigt meddelande och därigenom föranledt, att skogsvärde icke eller endast till någon del blifvit taxerad, böte från och med fyra till och med tio gånger det accisbelopp och den skogsvårdsafgift, som genom det svikliga förfarandet undanhållits, dock minst tjugufem kronor.

21 §.

Gör offentlig tjänsteman sig skyldig till underlåtenhet enligt 19 § eller förbryter han sig på sätt i 20 § sägs, vare underkastad ansvar såsom för annan förseelse i tjänsten.

22 §.

1 mom. Utan hinder af att deklaration uteblifvit och med rätt att pröfva, i hvad mån deklaration är af beskaffenhet att böra läggas till grund för taxeringen, äger kommunalnämnden att bestämma afgiftspliktigs taxering.

2 mom. Följes icke af afgiftspliktig lämnad uppgift vid hans taxering, skola skälen därför tydligen angifvas genom anteckning i nämndens protokoll; och skall tillika underrättelse, i hvad mån afvikelse i fråga om annat än det af den afgiftspliktige föreslagna skogsvärdet skett, och om skälen därför i rekommenderadt bref med allmänna posten honom under i deklarationen angifven adress kostnadsfritt, så fort ske kan, tillsändas.

5 KAP.

Om eftertaxering.

23 §.

Har uppgiftsskyldig brustit i fullgörandet af sin deklarationsplikt eller gjort sig skyldig till sådant svikligt förfarande, som i 20 § sägs, och har däraf föranledts, att taxering af virke, för hvilket han är afgiftspliktig, icke kommit till stånd, skall det år, då sådant varder för kommunalnämnden känt, den afgiftspliktige *eftertaxeras* för det virke, som genom berörda förfarande undandragits taxering.

Eftertaxering må icke ske senare än fem år efter det år, då taxering rätteligen bort ske. Har, då fråga uppstår om eftertaxering af enskild afgiftspliktig, denne affidit, taxeras hans dödsbo; dock att sådan taxering icke må ske senare än ett år efter utgången af det kalenderår, under hvilket bouppteckning blifvit för registrering ingifven eller af vederbörande domstol förrättad. Stärbhuset svare icke för skogsaccis och skogsvärdsafgift med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftadt, taxeras delägare en hvar efter sin lott i boet, men svare icke för sådana afgifter till högre belopp, än hans lott i boet utgör.

6 KAP.

Om taxeringens förrättande samt om besvär.

24 §.

I början af hvarje år utfärdar kommunalnämnden i kommun, inom hvilken taxering enligt denna lag kan antagas ifrågakomma, kungörelse angående den förestående taxeringen. Uti denna kungörelse, hvilken skall uppläsas från predikstolen och, där så lämpligen kan ske, införas i tidning i orten, erinras vederbörande om skyldigheten att aflämna deklaration samt om påföljden för uraktlåtenhet därutinnan, hvarjämte underrättelse meddelas om tid och ställe för deklarationernas aflämnande äfvensom därom att afgiftspliktig, som önskar upplysning om beskaffenheten af honom åliggande uppgiftsskyldighet och sättet för dess fullgörande, äger att för sådant ändamål hänvända sig till kommunalnämndens ordförande.

Om något år inom en kommun, där afverkad virke icke är underkastadt skogsvårdsafgift, sådana utskylder, som i 1 § andra stycket omförmälas, icke utgöras och af den anledningen skogsaccis ej heller skall utgå, åligger det kommunalnämnden att i samma ordning som ofvan nämnts kungöra, att uppgiftsskyldighet och taxering under året icke äga rum.

25 §.

Kommunalnämndens ordförande, hvilken tillika är föredragande, åligger särskildt:

- a) att tillhandahålla deklaraionsblanketter samt på begäran meddela uppgiftspliktig erforderliga upplysningar rörande beskaffenheten af den honom åliggande uppgiftsskyldigheten och sättet för dess fullgörande;
- b) att samla, ordna, numrera och granska de för taxeringen aflämnade deklarationerna, vidtaga åtgärder för uteblifna uppgifters eller eljes erforderliga handlingars införskaffande samt i öfrigt söka att inhämta upplysningar till ledning för en noggrann och tillförlitlig taxering;

c) att vid nämndens sammanträden, till hvilka skogsvårdsstyrelsens ombud, om sådant är utsedt, bör genom ordförandens försorg kallas, tillhandahålla och meddela ledamöterna och ombudet alla i och för taxeringen erhållna uppgifter och handlingar samt efter sorgfällig beredning göra de anmärkningar och framställningar, hvartill ordföranden för en behörig taxering finner sig äga anledning;

d) att noga tillse, att till ledning för taxeringen aflämnade uppgifter och handlingar, ehvad de afse pågående eller redan verkställd taxering, icke varda för obehöriga tillgängliga, för hvilket ändamål sådana uppgifter och handlingar, när de icke för taxering erfordras, böra under säkert lås förvaras;

e) att i rekommenderadt bref med allmänna posten, så fort ske kan, tillsända uppgiftsskyldig, hvilkens deklaration icke blifvit vid taxeringen följd, underrättelse att och i hvad mån afvikelse i fråga om annat än det af honom föreslagna skogsvärdet skett och om skälen därför;

f) att på begäran af uppgiftspliktig utan lösen meddela bevis om mottagande af deklaration eller annan handling; samt

g) att afgifva förklaring öfver besvär angående taxering.

26 §.

Taxeringen skall, så fort ske kan, påbörjas och vara afslutad före den 1 juni.

I fråga om tid för kommunalnämndens sammanträden samt om beslutsmässighet, tillkallande af suppleant, påföljd för uteblifvande från utsatt sammanträde och omröstning, skall i tillämpliga delar gälla hvad i förordningen om kommunalstyrelse på landet är eller varder stadgadt; dock att, om vid skiljaktiga meningar rösterna utfalla lika, den mening skall blifva gällande, som länder till den afgiftspliktiges förmån, och endast om denna grund ej kan tillämpas, den som ordföranden biträder.

Ordförande och ledamot äfvensom skogsvårdsstyrelsens ombud skall afträda, såväl då fråga förekommer om hans egen, hans föräldrars, hustrus, barns eller syskons taxering, som ock då fråga är om taxering af bolag eller förening, hvars styrelse han tillhör, eller af afgiftspliktig, af hvilken han uppbär aflöning.

Om i följd af jäf emot ledamot af kommunalnämnden denna i något ärende ej är beslutför, må de öfriga ledamöterna inkalla annan till ledamot valbar person att deltaga i ärendets afgörande.

27 §.

Öfver kommunalnämndens beslut i taxeringsfrågor skall af ordföranden föras särskildt protokoll. Sådant protokoll skall upptaga de närvarandes namn äfvensom skälen till beslut, i händelse detta afviker från afgifven deklaration.

Protokollet, som föres i fortlöpande följd, justeras efter fullbordadt taxeringsarbete. Justeringen sker inför nämnden och bestyrkes genom å protokollet tecknad intyg af två ledamöter.

28 §.

Kommunalnämndens sammanträden i taxeringsfrågor hållas inom slutna dörrar; dock är afgiftspliktig berättigad att inför nämnden företräda för att meddela upplysningar rörande taxeringen, i hvad den honom angår.

Så vidt utan hinder för taxeringsförrättningens fortgång sig göra låter, bör begärd upplysning om påförd taxering på stället meddelas.

29 §.

Öfver taxeringen upprättas af kommunalnämndens ordförande, då skogsaccis skall utgå, en längd, kallad *skogsaccislängd*, däri för en hvar upptages det skogsvärde, hvarför han inom kommunen taxerats, den skogsaccis, som därå enligt 1 § belöper, samt i förekommande fall anmärkning om underlåtenhet att fullgöra deklaraionsplikt och de anteckningar, som eljes anses böra göras.

Skall skogsvårdsafgift för afverkadt virke utgöras, upprättas af kommunalnämndens ordförande särskild längd, kallad *skogsvårdsafgiftslängd*, däri för en hvar upptages det skogsvärde, för hvilket han inom kommunen taxerats, den skogsvårdsafgift, som därå, enligt hvad särskildt är stadgadt, belöper, samt i förekommande fall enahanda anmärkning och anteckningar, som enligt hvad nyss sagts göras i skogsaccislängden. I skogsvårdsafgiftslängden skall dessutom införas såvidt möjligt fullständig postadress för en hvar afgiftspliktig.

Skogsaccislängden och skogsvårdsafgiftslängden underskrifvas af ordföranden och två ledamöter.

30 §.

Sedan taxeringsarbetet afslutats, åligger det kommunalnämndens ordförande att ofördröjligen kungöra, att sådana längder, som i 29 § omförmälas, blifvit upprättade samt att kännedom om deras innehåll kan på angifvet ställe inhämtas under en tid af minst fjorton dagar, räknadt från det kungörelsen blifvit från predikstolen uppläst. Kungörelsen bör jämväl innehålla underrättelse om hvad den, som med kommunalnämndens beslut icke åtnöjes, har att iakttaga för sökande af ändring däri.

31 §.

Före den 15 juli skola de upprättade längderna, behörigen summerade, äfvensom taxeringsprotokollet samt deklARATIONERNA med tillhörande handlingar af kommunalnämndens ordförande insändas till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet.

32 §.

Den, som ej åtnöjes med virkestaxering, i hvad honom rörer, må, om han icke enligt stadgandet i 19 § förlorat rätt till talan, i taxeringen söka ändring hos pröfningsnämnden genom besvär, hvilka, skriftligen affattade, skola senast före klockan tolf på dagen den 15 juli eller, om då är helgdag, nästföljande dag till Kungl. Maj:ts befallningshafvande ingifvas.

Inom samma tid och i samma ordning må ock klagan i fråga om taxering föras af vederbörande skogsvårdsstyrelse.

33 §.

Pröfningsnämnden, som endast efter anförda besvär har att taga befattning med virkestaxering, äger att meddela sådan rättelse i öfverklagad taxering, som finnes af omständigheterna påkallad.

34 §.

1 mom. Alla pröfningsnämndens beslut i fråga om sådan taxering, som i denna lag omförmäles, skola upptagas i nämndens protokoll. Taxering, som af pröfningsnämnden blifvit fastställd annorlunda än

kommunalnämnden bestämt, skall införas i vederbörande skogsaccislängd och skogsvårdsavgiftslängd, däruti den protokollsparagraf, som innehåller dylikt beslut, bör angifvas. Det åligger kronombudet hos nämnden att med sin underskrift å längderna vitsorda däri enligt pröfningsnämndens beslut införda förändringar.

2 mom. Inom tre veckor efter pröfningsnämndens sista sammanträde skola skogsaccislängden, kommunalnämndens protokoll och utdrag af pröfningsnämndens protokoll, i hvad taxeringen till skogsaccis inom kommunen angår, genom Kungl. Maj:ts befallningshafvandes försorg öfversändas till kommunalnämndens ordförande.

För utdraget af pröfningsnämndens protokoll äger protokollsföranden uppbära ersättning af vederbörande kommuns skogsaccismedel med två kronor arket.

35 §.

1 mom. Har den, som fått sig åsatt taxering för afverkadt virke, ej hos pröfningsnämnden öfverklagat taxeringen, i hvad honom rörer, må han icke, utom i fall som nedan sägas, emot taxeringen föra talan.

Eljes må besvär öfver pröfningsnämndens beslut anföras af den, som taxerats, i hvad pröfningsnämndens beslut gått honom emot, äfvensom dels af vederbörande kommun eller skogsvårdsstyrelse, så vidt taxering för afverkadt virke blifvit af pröfningsnämnden nedsatt eller upphäfd, dels ock af skogsvårdsstyrelse, så vidt den hos pröfningsnämnden fört talan i fråga om taxering samt pröfningsnämndens beslut gått skogsvårdsstyrelsen emot; och skola besvären, ställda till kammarrätten, ingifvas till Kungl. Maj:ts befallningshafvande före klockan tolf å sista helgfria dagen i december månad det år, taxeringen ägt rum, vid påföljd att besvären eljes icke varda till pröfning upptagna. Sedan öfver inkomna besvär förklaring från vederbörande inforadrats och tillsedt blifvit, att vid besvärshandlingarna varda fogade såväl utdrag af skogsaccislängd och skogsvårdsavgiftslängd samt kommunal- och pröfningsnämndernas protokoll, i hvad de den öfverklagade taxeringsfrågan angå, som ock de till nämnderna i frågan ingifna handlingarna, insänder Kungl. Maj:ts befallningshafvande till kammarrätten samtliga handlingarna med de upplysningar och erinringar, som besvären anses påkalla.

Den, hvilkens deklARATION icke blifvit af kommunalnämnden följd och till hvilken ej heller underrättelse, som i 22 § 2 mom. föreskrifves, blifvit afsänd före den 15 juni, så ock den, som efter klagan af skogs-

vårdsstyrelse hos pröfningsnämnden fått taxering för afverkadt virke sig påförd eller fått sådan taxering höjd, äge jämväl, därest han ej enligt 19 § förlorat sin talan, att, utan hinder däraf att han icke hos pröfningsnämnden sig besvärat, i här ofvan stadgad tid och ordning anföra besvär hos kammarrätten angående sin taxering, i hvad den samma bestämts annorlunda än han uppgifvit.

2 mom. Så snart ofvan stadgade besvärstid gått till ända, införe Kungl. Maj:ts befallningshafvande uppgift å anförda besvär i den förteckning öfver besvär i taxeringsmål, som jämlikt 49 § 2 mom. i gällande förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skall till kammarrätten öfversändas.

36 §.

Har någon fått sig påförd taxering för afverkadt virke å ort, där han icke varit deklarationsskyldig, äge han att häröfver hos kammarrätten anföra besvär, hvilka, vid påföljd att besvären eljes icke varda till pröfning upptagna, skola inom natt och år, efter det att afgift på grund af taxeringen honom affordrats, ingifvas till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i det län, inom hvilket taxeringen skett, hvarefter med ärendet förfares i enahanda ordning, som i 35 § 1 mom. stadgas.

37 §.

1 mom. Förbrytelse, hvarom i 20 § sägs, är föremål för allmänt åtal och åtalas vid allmän domstol.

Då till följd af uraktlätet fullgörande af de i denna lag meddelade föreskrifterna fråga eljes uppstår om tillämpning af däri stadgad bötesansvar, skall af kommunalnämndens ordförande anmälan därom göras hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande, som, efter pröfning af härvid förekommande förhållanden, förordnar om uttagande af de böter, hvartill någon finnes hafva gjort sig förfallen.

2 mom. Den, som icke nöjes åt Kungl. Maj:ts befallningshafvandes beslut, hvarigenom han enligt denna lag fällts till böter, äger att, med iakttagande af hvad i allmänhet är stadgad angående dylika besluts öfverklagande, öfver det meddelade beslutet anföra besvär hos kammarrätten, hvilka besvär böra vara dit inkomna före klockan tolf å trettionde dagen efter erhållen del af samma beslut.

3 mom. Böter, som enligt denna lag ådömas, tillfalla vederbörande kommuns skogsaccisfond. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas efter allmän strafflag.

38 §.

Den, som icke åtnöjes med kamrarrättens utslag, äger att däri hos Konungen söka ändring genom besvär, hvilka före klockan tolf å sextionde dagen efter erhållen del af utslaget skola till finansdepartementet ingifvas tillika med bevis om dagen, då klaganden af utslaget erhöi del; skolande borgen för kostnad och skada icke erfordras.

39 §.

Om vederbörande myndighet vid pröfning af anförda besvär befriar någon från skogsaccis och skogsvårdsafgift på den grund, att anuan person bort uppföras till utgörande af nämnda afgifter, må myndigheten öfverflytta taxeringen å denne.

40 §.

1 mom. Besvär, om hvilka i denna lag förmäles, må jämte tillhörande handlingar kunna, under iakttagande af stadgad tid och ordning, på klagandens eget äfventyr i betaldt bref med allmänna posten insändas till den myndighet, till hvilken besvären skola enligt lagen ingifvas.

2 mom. Den, som vill öfver kommunalnämnds eller pröfningsnämnds beslut anför besvär, är berättigad att, då han i sådant afseende anmäler sig hos vederbörande, kostnadsfritt erhålla för dylikt besluts öfverklagande erforderligt utdrag af skogsaccislängd, skogsvårdsafgiftslängd och protokoll.

7 KAP.

Om debitering och uppbörd af skogsaccis.

41 §.

Sedan skogsaccislängden, enligt hvad i 34 § 2 mom. sägs, från Kungl. Maj:ts befallningshafvande återställts till kommunalnämndens ordförande, åligger det kommunalnämnden att uträkna och i skogsaccislängden införa skogsaccis på grund af taxering, som af pröfnings-

nämnden bestämts, samt utfärda debetsedlar å skogsaccis och låta tillställa de accispliktiga desamina minst fjorton dagar före uppborädsstämman.

Debetsedel skall upptaga den summa skogsvärde, hvarför den accispliktige inom kommunen taxerats, och den skogsaccis, som därå belöper.

Uppborädsstämma hålles efter den 15 oktober.

Därest uppborä af skogsaccis äger rum i sammanhang med uppboräden af de allmänna kommunalutskylderna, skall skogsaccis påföras i den debetsedel å kommunalutskylder, som enligt 66 § förordningen om kommunalstyrelse på landet kan varda för den accispliktige utfärdad; skolande jämväl i detta fall den summa skogsvärde, för hvilken skogsaccis påförts, i debetsedeln upptagas.

42 §.

Hvad i öfrigt är eller varder i förordningen om kommunalstyrelse på landet stadgadt angående uppborä, indrifning och redovisning af kommunalutskylder, gälle i tillämpliga delar jämväl angående skogsaccis.

43 §.

Har vid skogsaccisens uträknande eller debetsedels utskrifvande fel förelupit, göres anmälan därom till kommunalnämnden, som utfärdar behörigen rättad debetsedel, hvarjämte i skogsaccislängden införes erforderlig rättelse.

8 KAP.

Öfriga föreskrifter.

44 §.

1 mom. Af skogsaccismedlen skall, där sådana för året utgå, efter kommunalstämmans pröfning bestridas skälig ersättning till kommunalnämndens ordförande för hans besvär med taxeringsarbetet. Kostnad för blankettryck, postafgifter och andra nödiga utgifter skola ock af dessa medel gäldas. Dock skall, i händelse jämväl skogsvårdsafgift på grund af taxeringen utgått, vederbörande skogsvårdsstyrelse till bestri-

dande af nämnda kostnader lämna bidrag af skogsvårdsmedel dels med ett belopp, motsvarande två procent af belöpande skogsvårdsafgift enligt den af kommunalnämnden verkställda taxering, intill högst fyra tiondelar af det kommunalnämndens ordförande tillerkända arfvode för taxeringsarbetet, dels ock med kostnadsbeloppet för blanketter till skogsvårdsafgiftslängd.

2 mom. Därest för afverkad virke inom kommun utgått allenast skogsvårdsafgift, skall arfvode åt kommunalnämndens ordförande för taxeringsarbetet fastställas af pröfningsnämnden. I sådant fall skola såväl detta arfvode som ock ersättning för kostnader för blanketryck, postafgifter och andra nödiga utgifter utgå af skogsvårdsmedel och betalas af vederbörande skogsvårdsstyrelse.

45 §.

I granskningen af deklARATIONEN och andra enligt denna lag aflämnade handlingar äga vederbörande nämnders samtliga ledamöter eller delegerade äfvensom skogsvårdsstyrelsens vederbörande ombud deltaga. Utan därtill af deklARATIONSSKYLDIG lämnadt medgifvande må de i öfrigt ej vara tillgängliga för andra än de ämbets- och tjänstemän, hvilka för sin befattning äga att däraf erhålla del. Ej heller må i berörda handlingar lämnade uppgifter i nämndernas protokoll intagas i vidare mån än som anses oundgängligen erfordras; och skola utom i fall, där besvär fullföljas, deklARATIONERNA efter taxeringsårets utgång hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande förvaras, intill dess fem år förflutit, hvarefter de förstöras.

46 §.

De bestyr, som enligt här ofvan meddelade föreskrifter åligga kommunalnämnd, skola i *stad* fullgöras af drätselkammaren, likasom hvad i lagen är sagdt om tillämpning af förordningen om kommunalstyrelse på landet skall med afseende på skogsaccis i stad gälla om förordningen om kommunalstyrelse i stad.

Denna lag gäller dock icke beträffande Stockholm.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1913; och skall den taxering, som under år 1913 verkställas, hafva till föremål virke, hvarmed under år 1912 så förfarits, att enligt 5 § i denna lag afgiftsplikt för virket inträdt.

Stockholm den 14 maj 1912.

På sammansatta bevillnings- och jordbruksutskottets vägnar:

D. PERSSON i Tällberg.